

تمرین درس پانزدهم صفحه ۱۲۳ تا ۱۲۵

۱. الف) درست

ب) نادرست (به رفتار صحیح و دوری از سخن بی عمل، توصیه می کند.)
 پ) نادرست (به انسان های محتاط و کسانی که تجربه های تلخی داشته اند، اشاره دارد.)

۲. الف) از سخن بی عمل و بی فایده، چه سودی می بری؟ رفتارت را درست کن که ثمره ای از سخن (تنها) به دست نمی آید.

ب) آه که من هیزم شدم و آتش زنده ی جهان، بدن مرا این گونه از آتش بدبختی سوزاند.

پ) شعله به او خندید که از دست چه کسی گریه می کنی؟ بی ارزش بودن خودت تو را این گونه، پست کرد.

ت) ثمره ی وجود انسان، چیزی جز دانش و علم نیست، ای آن که ادّعی دانش و فضیلت داری، بیا و آن را به همه نشان بده.

شام = سحر

روز = شب

۳. بیخ و بن = شاخ

آسان = دشوار

۴. الف) آه

ب) افسوس

پ) آفرین

۵. حاصل و تحصیل - حکمت و حکیم - مزد و دستمزد - جاهل و مجهول -

موسم و موسوم

۶. موسم - حکمت

۷. الف) گزینه‌ی «۳»: در گزینه‌های دیگر «کای، نکو، گر، مه» مخفف

هستند.

ب) گزینه‌ی «ب» «که» در اینجا، یعنی «چه کسی»، پس حرف ربط

نیست.

پ) گزینه‌ی «۳» دو جمله است.

درک مطلب

۱) از دانشمندان و وزیران دربار انوشیروان

۲) اطبا

۳) چون نظر سایرین را درست می‌دانست و نیازی نمی‌دید سخنی بگوید.

۴) بازپاسخ